

> Aan de bewoners van dit adres
in Wezep en Hattemerbroek

Wezep en Hattemerbroek 2022

**Geef vrede, Heer,
geef vrede.**

Paas magazine

**Pasen,
nieuw leven,
opstaan!**

Live alle
kerkdiensten
volgen:
**KERKPLEIN
WEZEP.NL**

**‘Door de jaren
heen leerde
ik Gods stem
verstaan’**

Levenskunst is ruimte maken **voor een nieuw begin**

VIER PASEN!

Rebus

Pasen is het christelijke feest van een nieuw begin, van de opstanding van Jezus.

Hij heeft het goedge maakt tussen God en de mensen. Omdat Jezus de schuld van allen op zich nam, toen Hij stierf aan het kruis, is er vergeving voor iedereen mogelijk. Hij overwon de dood en stond weer op, waardoor de dood niet meer het laatste woord heeft. Hij was de eerste, maar Zijn opstanding houdt een belofte in voor de toekomst: wij zullen Hem volgen!

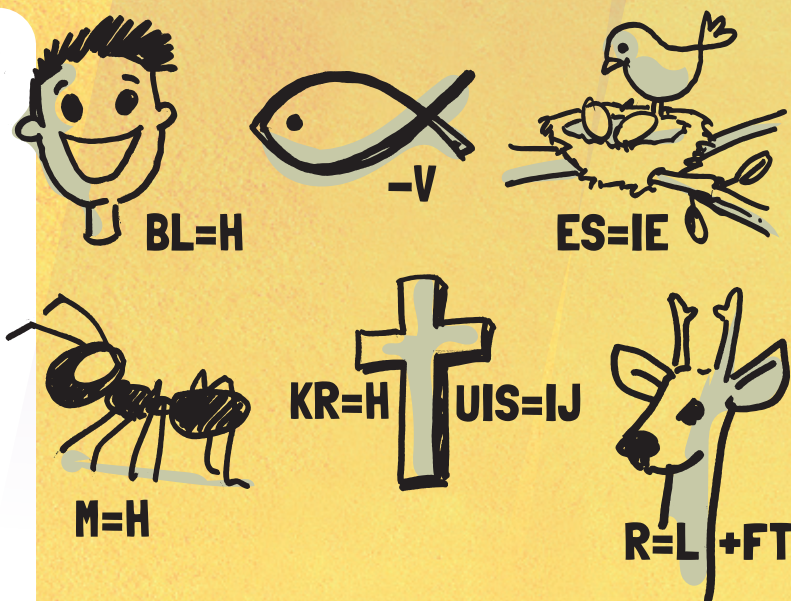
Meer weten? De evangelisten Mattheus, Marcus, Lukas en Johannes hebben erover geschreven.

Matt 24: 6 U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde.

Matt 26: 2 U weet dat het over twee dagen Pascha is, en dan zal de Zoon des mensen overgeleefd worden om gekruisigd te worden.

Matt 28: 6 Hij is hier niet, want Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft.

Matt 28:19 en 20 Ga dan heen, onderwijs alle volken, hen dopend in de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest... En zie Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen

Inspiratietip

Download de app:
Holy bible van YouVersion

In deze bijbel-app kun je ook leesplannen vinden, die je alleen of met vrienden kunt volgen. Bijvoorbeeld het leesplan Pasen, de ultieme overwinning over de dood, of Levenskunst van Wilma Veen 'Ik leef mijn droom'.

< Hoe moet ik leven? 7 tips voor leven... >

GOED GOAN!

"Goed goan!" roept een Wezeper me toe, nadat we elkaar gesproken hebben. Zo'n gesprek dat begon met de vraag "Alles goed?" en dan met "Ja, best" als antwoord. En vaak is het ook zo, we hebben het goed in ons land.

Levenskunst

"Wees altijd blij, vriendelijk en dankbaar", prent ik mijzelf in als hét recept voor een gelukkig leven. En zo motiveer ik mijzelf om positief en genereus te zijn naar alle mensen. Er is al zoveel gemopper, liefdeloosheid en negativiteit om ons heen. Duisternis kun je niet aanzetten, maar licht wel.

Dit Paasmagazine gaat over 'levenskunst': vanuit essentiële inzichten 'het goede leven leven'. Paulus schreef het al zo'n 1.930 jaar geleden aan een christengemeente in Macedonië: "Wees altijd verheugd. Laat iedereen u kennen als vriendelijke mensen. De Heer is nabij. Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren. Richt je op alles wat waar, eerlijk, heilig, vriendelijk, mooi en goed is. Dan zal de God van de vrede bij jullie zijn" (Filippenzen 4:4-9).

Dus wees blij, vriendelijk en dankbaar. Maak je geen zorgen en richt je op wat mooi is en goed. Dat lijkt mij duidelijke taal. De Bijbel is een inspiratiebron voor levenskunst: "Liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, hulpvaardigheid, zelfbeheersing..." (Galaten 5:22). Ik ben er van overtuigd dat als wij maar een beetje hiervan doen, de wereld er mooier uitziet!

Hoe kun je nou blij zijn als je het moeilijk hebt?

Het leven kan veel pijn en verdriet geven. In een tijd met zoveel lijden, ziekte, verdriet, onzekerheid en oorlog is het belangrijk om je emoties toe te laten. Maar verdriet of haat is niet het eindstation... Hoe uitzichtloos de situatie ook kan lijken, we mogen er op vertrouwen dat God alles in de hand heeft. Ook al begrijpen wij er soms niets van. Dat Hij niet loslaat zien we met Pasen, als de 'dode' boomtakken en de kale grond weer tot leven komen. De vogels nesten bouwen, vlinders en onze lieveheersbeestjes tevoorschijn komen... dan weet je: 'het is weer Pasen'.

Goed gaan!

**'Wees altijd blij,
vriendelijk
en dankbaar'**

Pasen,
nieuw leven,
opstaan!

KERKPLEIN
WEZEP.NL

Gastvrijheid tot kunst verheven

Mirjam & Merel Ruitenbergh

Vandaag zijn er geen gasten bij 'Aangenaam Vergaderen' en dus staat de kachel niet aan. Toch is de sfeer warm. Mirjam Ruitenbergh en haar dochter Merel zijn daar verantwoordelijk voor. Op het prachtige Landgoed Oldhorst denken we na over 'de kunst van het leven'. Gastvrijheid: dat hebben beide dames in ieder geval tot kunst verheven.

Mirjam Ruitenbergh (48) heeft van Landgoed Oldhorst meer dan alleen hun woonhuis gemaakt. Onder de naam Aangenaam Vergaderen ontvangt ze hier regelmatig gezelschappen. "In dit huis komen mijn talenten maximaal tot uiting. Deze plek leent zich zo goed voor gastvrijheid en gezelligheid. Daar geniet ik enorm van."

Ze voegt wat toe aan het leven

Dochter Merel (19) knikt enthousiast. "Als ik mama met één woord mag omschrijven, dan is dat 'gastvrij'. Ze heeft de vriezer vol lekkers, voor het geval er spontaan mensen komen. Niks is bij haar te gek. Sterker nog: spontane bezoeken vindt ze stiekem het leukst." Mirjam knikt instemmend. "Al is het niet zo dat ik altijd maar doorga. Ik hou ook van rust. Even een boek lezen bijvoorbeeld."

Lief en creatief

Mirjam en Merel zitten naast elkaar op de bank. Op verzoek vertelt Mirjam ook wat meer over haar dochter. "Merel is ontzettend lief en creatief. Ze heeft een prettig karakter, daar ben ik echt dankbaar voor."

Als Merel in de keuken staat, dan is die wel ontploft. Ze is rommelig. Maar als ze iets oplevert, dan streeft ze naar perfectie. Ze maakt prachtige foto's en kan goed zingen." Merel grapt blij: "Ik begin helemaal op te stijgen."

Jezus kennen door mij

Natuurlijk praten we over levenskunst. Een onderwerp waar Merel niet zo één, twee, drie een antwoord op heeft. Mirjam bijt het spits af. "Ik moet dan denken aan dat wat je achterlaat. Wat mensen over jou zeggen, als je er niet meer bent. Ik hoop dat ik na kan laten dat ik een prettig persoon was, die innerlijke rust had, optimistisch was en keek naar wat wél kan en niet naar wat niet." Merel haakt in. "Ik denk dat ik 'levenskunst' meer in het nu zie. Het betekent voor mij je talenten gebruiken om iets te creëren en daarmee mensen te bereiken. Dat je elkaar waardeert en tot bloei brengt. Uiteindelijk hoop ik dat mensen Jezus leren kennen door wie ik ben."

Zijn wie je bent

"Zijn wie je bent, dat heb ik ook altijd heel belangrijk gevonden", vertelt Mirjam. "Ik hoop dat ik dat ook overgedragen heb op mijn kinderen." "Absoluut", vindt Merel. "Ik voelde nooit druk dat ik iets moest

zijn of presteren. Jullie zien waarde in ons en kijken naar onze talenten."

God in actie

Aan het eind van het gesprek valt het op hoe weinig de woorden God of Jezus zijn gebruikt. Terwijl het duidelijk is dat beide vrouwen met Jezus leven. Mirjam: "Mijn man René en ik bekeerden ons bijna twintig jaar geleden. Sindsdien veranderde ons leven compleet en leven we vanuit onze relatie met God. Het is niet mijn doel om alleen maar over Jezus te praten. Het is gewoon wie we zijn." Van kinds af aan kreeg Merel dat mee. "Ik heb jullie nooit anders gezien. We gingen overal mee naartoe: Opwekking, bidden en vasten... Niet omdat jullie ons wilden overtuigen, maar gewoon omdat jullie zo waren. We zagen God in actie en dat was nooit saai." Mirjam: "Hoe meer je leeft met Jezus, hoe meer je op Hem gaat lijken. Als mensen hier een bepaalde sfeer proeven, dan schreeuw ik dat niet van de daken. Maar dan denk ik: dat bent U, dank U Heer!"

Nanne van der Weerd

‘Door de jaren heen leerde ik Gods stem verstaan’

Nanne van der Weerd (23) groeide op in een gelovig gezin. Haar ouders hadden veel aandacht voor het geloof en iedere zondag ging ze trouw naar de kerk. Toch leerde ze God pas later in haar leven écht kennen. Iets wat ze iedereen gunt. Daarom zit ze nu in het kernteam van Youth for Christ Wezep.

“Net als mijn ouders én hun ouders groeide ik op in een traditionele kerk. Ik ben heel dankbaar dat ze mij wekelijks meenamen”, begint Nanne. “Tegelijkertijd denk ik dat het Godsbeeld dat ik daar ontwikkelde, vooral gebaseerd was op angst voor het oordeel. Ik miste de essentie van het geloof: dat Jezus gestorven is om ons van zonde te bevrijden.”

Opa Gerrit

Alles veranderde toen Gerrit, Nannes opa, kanker kreeg. “Mijn opa was een stille man, hij vertelde niet altijd wat op zijn hart lag. In de laatste maand van zijn leven veranderde dat. Opeens kwam ‘de ware Gerrit’ naar boven. De pre-

dikant zei tijdens de afscheidsdienst dat hij ons van mijn opa één ding moest meegeven: ‘Zet God op één. Dat heb ik nooit gedaan en dat is mijn grootste fout geweest.’ Op dat moment dacht ik: er moet meer zijn. Het was bijzonder dat mijn opa plotseling zo’n omslag maakte.”

Gods plan

Nanne stak meer energie in haar geloof. Ze ging actief Bijbellezen, vertrok naar Namibië voor vrijwilligerswerk, doet mee aan Royal Mission en spaart voor een Discipleship Training School. “Nu weet ik precies wat mijn opa bedoelde”, glimlacht Nanne. “Door te investeren in jouw persoonlijke relatie met God, leer je Zijn stem verstaan. Ik zie steeds meer wat Zijn plan is met mijn leven. Achteraf zie ik Zijn hand op veel momenten in mijn leven terug. Hij hielp me toen ik depressief was, Hij helpt in mijn evangelisatiewerk en bij het

overwinnen van mijn eetstoornis. Hij laat mij inzien dat ik waardevol ben en mijn plek mag innemen in Zijn Koninkrijk.”

Youth for Christ

Dat is precies waarom Nanne betrokken is bij de oprichting van Youth for Christ Wezep. “We willen jongeren een vertrouwde plek geven om elkaar te ontmoeten, hun hart te luchten en te groeien in geloof. Zelf hoop ik de jongeren een stukje van mijn levenskunst mee te kunnen geven: God centraal stellen in je leven. Als je tijd met Hem doorbrengt, kan dat kerkmuren overstijgen. ‘Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn’, zei Jezus heel mooi. Ik gun iedereen een hart waarin Jezus woont.”

Wil jij je ook inzetten voor onze jongeren? Youth for Christ Wezep zoekt vrijwilligers voor de pan-nakooigroep. Meld je aan via de website!

Youth for Christ Wezep is er voor jou!

Instagram: @yfcwezep Website: www.wezep.yfc.nl

Pasen, nieuw leven, opstaan!

Met Pasen vieren we de opstanding, begin van het nieuwe.

Psalm 1 staat bewust aan het begin van het hele boek van de Psalmen.

Psalmen gaan over het leven van ons mensen. Je komt er alles in tegen wat in je leven gebeuren kan. Je komt er mensen tegen die dankbaar zijn en blij. Maar ook mensen die diep verdrietig en wanhopig zijn. Tobbers en feestgangers, klagers en juichers. Mooier had het boek Psalmen niet kunnen beginnen; het is gewoonweg een prachtig begin:

*Gelukkig
de mens...*

Psalmen zijn het gebedenboek van het volk Israel. 't Is een eerlijk boek over het leven van de mensen van God. Maar het is óók het boek over mensen en van mensen die een keuze gemaakt hebben om met God te willen leven. Ook al begrijpen ze er soms niets van.

Het bidden van psalmen is een vorm van omgang met God. En in deze psalm wordt een gelukkig mens vergeleken met een boom. Bomen maken verschillende gedaanteveranderingen door: van bijna kaal en dood in de winter tot vol en groen aan het eind van de zomer. In ieder seizoen doen ze precies datgene wat op dat moment belangrijk is. De boom in Psalm 1 staat geworteld in de grond aan stromend water. Goede grond staat voor het Woord van God. Het stromende water staat symbool voor Gods Geest. Water is een levensbron. Zonder water zijn we nergens. Water hebben we elke dag nodig. En de boom, die staat aan het water. Aan een dagelijkse bron van verfrissing. Stromend water.

Als je je vreugde vindt in Gods woorden ben je niet zomaar 'als een boom' die 'vrucht draagt'. Nee, je bent als een boom geworteld aan stromend water. Je bent verbonden met de bron die elke dag fris en nieuw leven brengt.

Gelukkig ben je mens. Mens als een boom geplant aan waterstromen. Je bent geplant, bij dat leven-wekkende water. In jou, mens, komt de schepping tot bloei. Je bent hier niet zomaar, hier op deze aarde. Jij bent als een boom aan stromend water.

Wel, zo zegt Psalm 1, dat hebben wij mensen nou nodig. Dat je leven een bron heeft waar frisse waterstromen zijn. Zodat je als mens ook op kan bloeien, vruchtbaar kan zijn. Zelfs als de zon ongenadig op je leven gebrand heeft. Er dingen tegen zaten. Dan toch fris, toch vruchtbaar, toch in bloei zijn. En we mogen denken aan onze eigen tocht. En dan kunnen we kijken naar de boom uit Psalm 1.

Als we kijken naar de boomtekening, kunnen we kijken naar ons eigen leven. Naar de wortels van de boom, naar wat we hebben meegekregen van thuis, in onze jeugd. We kunnen kijken naar de stam. Toen we ouder werden hebben we misschien dingen van thuis overboord gedaan, omdat we nieuwe inzichten kregen, andere mensen ontmoetten. En uiteindelijk komen we bij de blaadjes, de vruchten en kunnen we ons afvragen wat we zelf willen uitdragen, op welke manier we willen leven. Misschien mooi om ons op te bezinnen in deze tijd.

Zo mogen we opnieuw de Paastijd ingaan, opnieuw zoeken naar de bron, naar dat water dat leven geeft, om opnieuw te bloeien.

Carla Boven

'Je gaat niet omvallen, wat er ook gebeurt'

"Ik probeer elke morgen bij het opstaan even op de rand van mijn bed te zitten en bewust na te denken hoe ik de dag wil doorbrengen. Ga ik weer als een kip zonder kop rondrennen of ga ik met open handen ontvangen wat deze dag me brengt aan ervaringen, aan mensen? Dán ervaar ik 'zin': er bewust zijn, echt, in verbinding."

In gesprek met Carla Boven (getrouwd met Henk Kievit; vier kinderen het huis uit) op hun zingevingsboerderij 'Vrije Verbinding' aan de Voskuilerdijk komen we natuurlijk op die grote vraag 'Wat is de zin van het leven?'. En dit antwoord van Carla typeert haar. Haar verhaal zit vol persoonlijke ervaringen en illustraties.

Een soort bubbel

Ervaringen van geborgenheid en ervaringen van moed om nieuwe wegen te gaan. "Zo herinner ik me dat ik aan het wandelen was in het bos en me erg verdrietig voelde. Ik voelde ineens alsof ik werd omhuld in een soort bubbel en ik realiseerde me: 'Je gaat niet omvallen.'" Ze illustreert het aan de hand van de bekende openingspsalm 1 over de levensboom, die goed geworteld is. "Ik heb altijd een besef gehad dat ik niet voor niets op aarde ben geplant. Daar zit een bedoeling, een zin, achter."

Vrije verbinding

"De naam van onze boerderij heeft de woorden 'vrij' en 'verbinding' in zich. Vrij betekent: ga op weg, doe

je eigen ontdekkingen, ontwikkel je eigen verhaal. Verbinding betekent: we mogen ons verbonden weten met de verhalen van de Bijbel, van Jezus, van onze voorouders, van de traditie. En daarin met elkaar. En als je soms denkt dat je op een dood spoor bent beland, dan kun je toch altijd weer opstaan en doorgaan op je weg. Dat is Pasen voor mij, het belangrijkste verhaal van de Bijbel."

[Zingevingsboerderij Vrije Verbinding Voskuilerdijk 68 Hattemberbroek zingevingsboerderij.nl](#)

Esther Visser

‘Ik maak letterlijk kunst van het leven’

Een vos boven de eettafel, een baardmannetje bij de televisie en een zonnig landschap boven de bank. Wie het huis van Esther Visser binnenstapt, wordt verrast door talloze kleurrijke pastelschilderijen. Elk exemplaar is even indrukwekkend. In vijf vragen leren we Esther kennen, die aan het woord ‘levenskunst’ een andere betekenis geeft.

Wat maakt schilderen zo fijn?

“Schilderen werkt ontspannend: het is net therapie. Je richt je volop op een schilderij, dus er is even geen ruimte voor andere dingen. De tijd vliegt als ik bezig ben. Ik zou wel eens een week niks anders willen doen dan schilderen. Niet hoeven koken, geen boodschappen hoeven doen... Heerlijk lijkt me dat!”

‘Ik wil laten zien hoe mooi de schepping in elkaar zit’

Je werken stralen bewondering voor de schepping uit. Is dat bewust?

“Dat is precies wat ik met mijn schilderijen uit wil dragen. Vanuit mijn geloof wil ik laten zien hoe mooi de schepping in elkaar zit. Ik heb bewondering voor de natuur. Neem bijvoorbeeld een uil: die symmetrie in het gezicht, kleine veertjes en felle ogen... Ik vind het fascinerend dat God deze wereld met zoveel zorg en schoonheid gemaakt heeft.”

Waar haal je jouw inspiratie vandaan?

“Mijn antenne staat altijd aan. Tot vervelens toe! Overal waar ik kijk, zie ik mogelijke schilderijen. Een vogeltje dat langs het raam vliegt, zonnestra-

len die door de bomen piepen in het bos... Ik maak veel foto's, die ik later naschilder. Vroeger zat ik vaak enorm lang na te denken voordat ik wist wat ik wilde schilderen. Nu heb ik juist te weinig tijd om alles te kunnen schilderen wat ik wil!”

Hoeveel tijd besteed je aan jouw schilderijen?

“Ik werk drie dagen per week voor GlobalRize als schrijver. Dat vind ik ontzettend leuk om te doen. Ik schrijf over wat God doet in mensenlevens, dat is voor mij een tastbare manier om het geloof uit te dragen. Ik zit daardoor wel veel achter mijn computer, dus ik vind het heerlijk als mijn twee ‘schilderdagen’ weer zijn aangebroken. Ik heb er lang mee geworsteld of ik zoveel tijd aan schilderen mag besteden, maar ik ben uiteindelijk tot de conclusie gekomen dat het goed is. Ik probeer immers ook in mijn schilderijen iets te vertellen van Gods grote daden.”

Wat betekent de ‘kunst van het leven’ voor jou?

“Ik maak letterlijk kunst van het leven. Voor mij houdt dé kunst van het leven in dat je er iets moois van maakt. Dat je jouw passies inzet en geniet van alle kleine dingen, ook als het leven tegenzit.”

Esther Visser (49) groeide op tussen de weilanden van Zuid-Holland, emigreerde naar de rijstvelden van Thailand en woont nu in de bossen van de Veluwe. Ze plaatst regelmatig foto's van haar schilderijen op social media en verkoopt haar werken op Etsy, een platform waar mensen over de hele wereld handgemaakte producten verkopen. In oktober 2021 organiseerde ze haar eerste solo-expositie in de Schakel. In de toekomst wil ze anderen leren tekenen en schilderen in haar eigen atelier.

www.esthervisserpastelart.nl
Instagram: @esther.pastelart
Etsy: www.etsy.com/nl/shop/EstherPastelArt
Facebook: Esther Visser Pastel Art

“We hadden het zo mooi bedacht”, vertelt Wim Rouw. “Vlak voor Kerst zouden we een kerstviering op het plein vóór De Klinker organiseren met diverse muzikale bijdragen, een optreden van de Klinker-kids en wat lekkers verzorgd door de vrijwilligers van Sam Sam. Maar ook dat ging door het beruchte virus niet door.”

Wim Rouw

Rob Barzilay (R.) in gesprek met Wim Rouw.

Iedereen mag meedoen

De afgelopen periode was niet makkelijk voor Wim, als kersverse missionair werker voor ‘Geloven in de buurt’ van het Leger des Heils. Plannen maken, die niet kunnen doorgaan. Gelukkig ligt dat voor de komende tijd anders.

Erg voor de hand lag het niet dat Wim en zijn vrouw Willie in dienst zouden komen van het Leger des Heils. “Ik heb heel lang dat bekende oubollige beeld van het Leger gehad. Zo’n muziekkorps met uniformen en halleluja-hoedjes. Maar als ik met mijn vroegere dixielandbandje speelde op een braderie en ik zag zo’n Legerkorps spelen, had ik daar stiekem toch wel respect voor. Ik speelde maar wat, maar zij wisten waar ze het voor deden. Ik leefde voor mijn gevoel toen in twee werelden. Ik zat aan het stuur met God als aanhangwagen.”

Meteen enthousiast

“Rond mijn 35e ben ik op mijn knieën gegaan en heb tegen God gezegd dat ik vanaf toen echt mét Hem wilde leven. Dat heeft me veel rust gegeven. Heel veel later kwam ik in de eerste geloofsontmoeting van De Klinker aan de Stationsweg. Het was lekker druk, er werd enthousiast gezongen en ik was meteen enthousiast. Ik heb toen tegen kapitein Aalt Fikse, die toen verantwoordelijk was voor De Klinker, gezegd dat ik beschikbaar was als hij me kon gebruiken. En inmiddels ben ik zelf verantwoordelijk en ik voel me helemaal op mijn plek bij het Leger des Heils.”

Het arrangement van God

Wim heeft sterk ervaren dat God zijn leven leidt. Dat geeft zijn leven zin. Hij vergelijkt, muzikaal als hij is, ‘zingeving’ met een muziekarrangement. “Ik geniet ervan als een arrangement dat ik op papier heb bedacht echt wordt uitgevoerd, als alle partijen hun partij spelen en zingen. Dan komt het arrangement tot leven. Zo geloof ik dat alle mensen mogen meespelen in het arrangement dat God voor deze wereld heeft geschreven. Daar geniet God van. Dat is de zin van ons leven en samen maken we hemelse muziek. Er is uiteraard ruimte voor je eigen inbreng: ‘Ad libitum (vrije invulling, red.) is toegestaan’.”

Verbinding geeft zin

Dit wil Wim graag delen met de mensen uit de buurt. In verbinding komen met hen en hen in verbinding brengen met elkaar. “Dat mensen mogen ontdekken dat er aandacht voor hen is en dat dat kenmerkend is voor God. Dat ze mogen gaan zien hoe God naar hen kijkt en ook zichzelf zo gaan zien: als ontzettend waardevol. Dan krijg je echt zin in je leven!”

‘Er is niet één vraag die je niet mag stellen, het geloof is zo’n interessante zoektocht’

Durf te vragen

Dick Sluiter

Dick Sluiter (37, jeugdwerker bij de PKN, onder andere in de Pauluskerk in Wezep) vindt het een ingewikkeld thema: ‘De kunst van het leven’. “Ik denk bij kunst letterlijk aan kunst, cultuur. Het doet me denken aan mijn studententijd in Nijmegen, waar de katholieke kerk vol staat met prachtige kunst.” Die tijd in Nijmegen heeft bepaald hoe Dick nu zijn geloof beleeft. “Onder de rivieren was de geloofsbeleving relaxter, met meer ruimte om vragen te stellen.” Dat vragen kunnen stellen heeft Dick in de kerk van zijn eigen jeugd gemist. Daarom probeert hij die ruimte nu wel voor jongeren te creëren. “Durf te vragen. Er is niet één vraag die je niet mag stellen, het geloof is zo’n interessante zoektocht.”

Drillrap

Maar dan moeten die jongeren wel komen om hun vragen te stellen. Hoe bereik je ze?

Dick: “Ik denk dat het probleem is dat de kerk geneigd is vóór de jongeren te verzinnen wat zij graag willen, terwijl je het aan hen zelf moet vragen. Laatst hadden we bijvoorbeeld een avond over muziek. De jongeren konden toen delen welke muziek ze graag luisteren. En dan komt alles langs, we nemen ze echt serieus. Dus we hebben ook naar drillrap zitten luisteren en daar vervolgens het gesprek over gevoerd. Meer bottom-up, in plaats van dat je ergens binnen komt en ik je meteen vertel hoe je moet geloven. Zorg dat jongeren het weer leuk vinden om

naar de kerk te komen door passende doe-activiteiten te organiseren. Ondertussen spreek je ook met ze over het geloof, en dan hoop je, dat is het ultieme, dat ze zich er ook naar gaan gedragen. Maar je moet ze eerst thuis laten voelen en dat kost tijd. Hun kritische vragen komen niet in bijeenkomst één.”

Flexibel geloven

Dick ziet de toekomst van de kerk positief in. “Wat ik probeer, is de jongeren een flexibel geloof mee te geven. Dan is het levensvatbaar. Je hoeft je niet schuldig te voelen als je op zondag niet in de kerk zit. Je kan ook op dinsdag een mooie lezing bijwonen, op zondag uitslapen en denken: ik heb mijn portie geloof

‘Het geloof biedt je een basis waar je op kunt bouwen, én hoop’

voor deze week op dinsdag gehad. Het is niet erg als je niet elke dag bidt en uit de Bijbel leest. Je staat als christen voor bepaalde normen en waarden, en daar zit een wat flexibelere schil omheen wat mij betreft. Je hebt een anker nodig, je moet wel proberen actief met je geloof bezig te blijven. Het geloof biedt je namelijk een basis waar je op kunt bouwen, én hoop. Maar dat hoeft niet meer via de geijkte paden.”

Levenskunst is ruimte maken **voor een nieuw begin**

Kea Olijve (52) was een van de mensen die tijdens de eerste golf van de COVID-19-pandemie corona opliep. Ze heeft een flinke jas uit moeten doen en is nog steeds niet helemaal de oude. Toch... "Jij bent altijd bezig met de lichtpuntjes", zegt haar man trots.

'Ik kwam vet in de rouw'

Kea Olijve

Kea werkt als doktersassistente bij huisartsenpraktijk De Brink in Wezep. Twee jaar geleden zou ze de opleiding tot praktijkmanager gaan doen. Corona kwam ertussen en zette alles op zijn kop. "Ik had het gevoel dat ik zou stikken. Dat heeft een week geduurd."

Eén zwart gat

"Na een week of drie ging het weer en wilde ik aan het werk. Maar dat lukte niet. Ik werd steeds vermoeider en benauwder. Hoe harder ik mijn best deed om eruit te komen, hoe slechter het ging. Mijn gehoor had schade opgelopen, maar ik had ook last van een soort hersenmist. Ik kon niet meer denken, lezen, tv kijken en geluiden verdragen." In augustus 2020 stortte Kea in. "Het geloof was één zwart gat. Ik had God altijd ervaren als Immanuel: God met ons. Nu kreeg ik het gevoel dat Hij mij vergeten was. Anderen baden voor mij, want dat kon ik niet meer."

Alles werd haar uit handen geslagen. "Ik kwam vet in de rouw", vertelt Kea. "Ik moest van alles afscheid nemen: mijn plannen, wie ik zelf was." Toch zit er geen terneergeslagen hoopje verdriet tegenover me, maar een levenslustige vrouw. "Het was een proces van aanvaarding, een les in dankbaarheid."

Ik vraag haar te reageren op een paar kernwoorden:

Klein geluk:

"Elke ademhaling wordt gevolgd door een volgende. Maar ook: wandelen, een knuffel, plantjes in de voortuin, mooie oranje sinaas-appels in de schaal."

Onmisbaar:

"Liefde van je gezin. Mijn man. God. Gods liefde. Toen ik het zo moeilijk had, heb ik een brief aan God geschreven. 'Houdt U nog wel van mij? Of bent U boos op mij? Heb ik mijn best niet gedaan? Of is het dan, stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw? Maar dan wil ik liever niet meer leven. Ik wil U graag zo ervaren!' Ik had het idee dat God zei: 'Je bent genoeg, Mijn liefde voor jou is eeuwig.' Als alles wegvalt, wie ben je dan nog? Dan is de liefde van God de grond van je bestaan."

Carpe Diem of Memento Mori?

"Het een kan niet zonder het ander. Als je gedenkt te sterven, geniet je ook van elke dag. Carpe Diem lukt beter als je vanuit een helicopterview naar je leven kijkt: dan zie je waar 't om draait, namelijk Gods liefde voor jou. Ik heb geleerd om te genieten van wat ik vandaag ontvang en dat ook door te geven." Haar man: "Je hebt ruimte gemaakt voor een nieuw begin. Ik zie echt levenskunst bij jou. We zijn ook naar elkaar toegegroeid."

Olha Solo

Naar Nederland voor de liefde

Stel je voor: je besluit je leven vanaf morgen honderden kilometers verderop voort te zetten.

**Dit interview is afgenomen voordat de oorlog in Oekraïne uitbrak.*

Olha Solo (41) nipt van van haar thee. "Ik hou van dit kopje", vertelt ze over het exemplaar met een oranje tulp erop. De geboren Oekraïense is een levendige verteller, die Engels afwisselt met Nederlands en soms een woordje Russisch. Google Translate helpt in geval van nood...

Wat bracht je naar Nederland?

"De liefde. Voor mij is dat Michiel. Hij zit nu boven en weet niet dat ik dit interview heb. Ik wil hem verrassen", vertelt Olha met glinsterende ogen. Lachend: "Het was zeker geen liefde op het eerste gezicht. Ik vond zijn foto verschrikkelijk, maar besloot toch te reageren op zijn leuke bericht via de datingwebsite. We hadden zó leuk contact! Ik werd verliefd en we kregen een relatie. Anderhalf jaar geleden verhuisde ik definitief van Oekraïne naar Nederland, samen met mijn zestienjarige dochter."

Hoe is het om een nieuw leven op te bouwen?

"In Oekraïne was ik een vluchteling in eigen land. Ik ben geboren in de regio van Loehansk, Oost-Oekraïne. Dat gebied viel in handen van pro-Russische troepen en we vluchtten. Een nieuw leven opbouwen is altijd moeilijk, zelfs in je eigen land. Ik geniet van mijn gezin, dat van me houdt en ik woon in een fijn huis. Ik heb mensen leren kennen, spreek de Nederlandse taal en ben hier lid van een kerk. Ja, ik heb het goed in Nederland."

Dat betekende wel dat je familie en vrienden achter moest laten...

"Dat klopt. In eerste instantie had ik daar vrede mee. Oekraïne ligt gelukkig niet aan de andere kant van de wereld. Mijn dochter van zestien

heeft het moeilijk. Ze ziet in dat haar kansen hier beter zijn, maar ze voelt zich alleen." Olha wordt emotioneel als we het over de status van haar land nu hebben. "De dreiging van Rusland is groot. Onze familie en vrienden zijn nog steeds in Oekraïne

'Ik klop op allerlei deuren en wacht tot God de juiste deur opent'

en de toekomst daar is onzeker. Het is moeilijk om niet bij ze te kunnen zijn."

Wat is voor jou de kunst van het leven?

"Ik ben van nature 'open minded' en makkelijk in de omgang. Mensen die mij ontmoeten, denken vaak dat alles perfect met me gaat. En natuurlijk, het gaat ook goed met me. Maar het leven is soms ook moeilijk, dan huil ik vanbinnen. Ik ben bezorgd over de

situatie in mijn geboorteland, ik vind mijn werk als schoonmaakster pittig en ben nog op zoek naar mijn plekje in Nederland. Tegelijkertijd vertrouw ik zo ontzettend op God. Dat betekent niet dat ik op de bank ga zitten en afwacht. Het betekent dat ik doorga. Ik klop op allerlei deuren en wacht tot God de juiste deur opent.

Wat ik wil zeggen is dit: probeer een dankbaar en vreugdevol leven te lijden, in elke situatie. Leven met God betekent niet dat er geen lijden is. Integendeel. Maar als je snapt dat God jou het leven geeft en dat Hij jou precies op deze plek bedoeld heeft, dan leef je het leven dat je nu hebt. Je kijkt niet meer met afgunst naar een ander. De aarde is niet mijn huis, dat is in de hemel. Maar zo lang als ik op aarde leef, probeer ik daar het beste van te maken, samen met God."

Ruim een week na dit interview valt Rusland Oekraïne binnen en breekt er oorlog uit. Via WhatsApp deelt Olha wat dit met haar doet.

Het is moeilijk om van de zijlijn te moeten toekijken

"Het is bijna niet uit te leggen hoe ik me voel. Ik ben veilig, maar mijn hart en al mijn gedachten zijn in Oekraïne. Ik heb geen zin in de normale dingen, ik kijk slechts het nieuws en app met mijn vrienden. Zijn jullie veilig? Ik voel me uitgeput van alle informatie die op me af komt en ik slaap bijna niet. Het is moeilijk om van de zijlijn te moeten toekijken. Ik heb zelfs overwogen om terug te gaan naar Oekraïne, maar dat is een domme gedachte. Het idee dat ik niet kan helpen, maakt me wanhopig. Wat we wel kunnen doen? Gebed is hard nodig! Daarnaast kunnen we helpen door spullen te verzamelen, zoals medicijnen, eten en beschermingsmiddelen. Dat is een praktische manier om toch van betekenis te zijn!"

William Ashu Mwombo

‘Zelfs bij de kleinste dingen mag je God betrekken’

Het eerste wat opvalt aan William (39) is zijn brede glimlach en open blik. En zijn huidskleur. Want in een dorp als Wezep valt zijn donkere, Afrikaanse uiterlijk op. William Ashu Mbonwo ontmoette in het azielzoekerscentrum in Oldebroek de liefde van zijn leven: de Wezepse Cora.

Wat bracht je naar Nederland?

“Ik verliet Kameroen om hier een beter leven op te bouwen. Mijn eindbestemming was niet per se Nederland. Ik ben hier toevallig gekomen. Al zie ik dat niet als toeval, dat was de weg van God.”

Hoe is het om hier een nieuw leven op te bouwen?

“In het begin vond ik het moeilijk. Ik zat in het AZC van Oldebroek en de asielpprocedure duurde lang. Inmiddels woon ik hier ruim tien jaar. Ik geniet van Cora en onze drie kids. Ze geven me elke dag de energie om door de regen te fietsen en brood op de plank te brengen. Maar soms is het ook moeilijk. Op feestjes of in een café worden nog te vaak vervelende grappen gemaakt. Ik heb onlangs een vast contract gekregen, maar het duurde lang voordat het eindelijk zo ver was. Ik zag vaak collega's het vaste contract krijgen dat aan mijn neus voorbijging. Dat is frustrerend. Toch bleef ik positief en heb ik altijd

op God vertrouwd. Ik vind dat ik goed ben ingeburgerd, ik geniet van het leven hier en heb fijne vrienden. Wat wil ik nog meer?”

Hoe is het om je familie en vrienden achter te laten?

“Ik vind familie prachtig, ik hou van ze! Mijn relatie met mijn familie is zo goed, dat het elke dag voelt alsof ik nog bij ze ben. Ik probeer dagelijks contact te hebben met mijn moeder, broers en zussen. Als ik ze elke dag zo kan zien, dan is mijn leven perfect!”

Wat is voor jou de kunst van het leven?

“De kunst van het leven is mijn relatie met God. Ik praat er niet zoveel over, maar bij alles wat ik doe of bereik denk ik: ‘Hij heeft mij geholpen.’ Een klein voorbeeld: ik had in de eerste golf corona en was heel benauwd. Ik liep met veel moeite de trap op. Daarna zat ik op de rand van het bed naar zuurstof te zoeken. Ik raakte bijna in paniek en dacht: ‘Dit is hoe mensen doodgaan

aan corona. Ik moet niet in paniek raken.’ Ik bleef rustig en kreeg weer zuurstof. Achteraf dacht ik: ik was niet alleen. God heeft mij geholpen. Sommige mensen zeggen: dat heb je gewoon zelf gedaan. Maar was ik echt zo sterk, dat ik dit zelf kan zonder God? Nee. Ik denk van niet.”

‘Ik vind familie prachtig, ik hou van ze!’

Probeer je je kinderen die ‘kunst’ ook te leren?

“Ja, wij proberen onze kinderen met God op te voeden. We bidden elke ochtend, we lezen voor het slapengaan uit de Bijbel en praten over God. Door onze manier van leven willen we ze leren hoe zij kunnen leven met God. Dat zit ook in kleine dingen. Een nichtje van ons had haar arm gebroken. Onze dochter Junia bad elke dag voor die arm. Nu zij genezen is, is dat iets om voor te danken. Zelfs bij de kleinste dingen mag je God betrekken.”

Omgaan met verschillen, Ortheo is er intussen wel aan gewend. Ruim vier jaar geleden verwisselde hij, samen met zijn Nederlandse vrouw Annelies, zijn geboorteland Suriname voor Nederland.

‘Gods liefde blijft dezelfde’

Ortheo Sabajo

Hij groeide op in een klein Indiaans dorp, Powakka, op ruim een uur rijden vanaf de hoofdstad Paramaribo. Best een groot verschil met wonen hier in Wezep. “Ik wende gelukkig snel in Nederland, vond snel werk en hoewel ik Suriname nog geregeld mis, heb ik hier mijn plekje gevonden, samen met mijn vrouw en dochters. Daarin zie ik Gods leiding.”

Grote verschillen

Ook wat betreft kerkelijke gemeente zijn er grote verschillen. “Van jongs af aan groeide ik op met Gods Woord. Mijn ouders gingen naar de plaatselijke kerk.

Een evangelist hield kinderclubs in het dorp. We genoten van de gezelligheid, maar ook van de Boodschap die hij ons meegaf. Veel heb ik gehad aan het leren van de Bijbelteksten en het zingen. Mijn hart werd al op jonge leeftijd door de Heere geraakt en veranderd.”

Thuisvoelen

Ook later bleef Ortheo de diensten bezoeken van de plaatselijke gemeente van Powakka. De diensten en het gemeenteleven in Powakka waren wel anders dan wat hij nu meemaakt in zijn huidige gemeente in Wezep. Een eenvoudig, open gebouw

waardoor wind en soms een vlaag regen vrij spel hadden en waarbij de aanvangstijd afhankelijk was van de bezoekers. “De preken in Powakka waren wat anders qua vorm en inhoud, maar Gods Woord stond centraal: de Boodschap van Gods liefde voor mensen die dat niet verdienen. Dat maakt dat, hoewel er verschillen zijn in vorm en omstandigheden, ik me ook hier in Wezep weer thuis mag voelen en een plek heb gevonden in de gemeente. God is en blijft Dezelfde, ook al veranderen plaats en omstandigheden.”

‘Mijn passie is mensen bij God brengen’

Jur van den Berg

Ooit was hij een ‘heel strak, gereformeerd mannetje’. Aan het woord is Jur van den Berg, al jaren een van de voortrekkers in het organiseren van Alpha-cursussen (een cursus om met het christelijk geloof kennis te maken, red.) en mannendagen in Wezep. Een man met een missie, een passie.

“Vroeger ging ik naar de jongensvereniging, ik deed belijdenis van het geloof in de kerk en ging netjes twee keer op een zondag naar de kerk. Alles deed ik keurig volgens de regels – maar meer omdat het zo hoorde dan uit overtuiging. Mijn vrouw, Jans, had een groep vriendinnen om zich heen met wie ze bijbelstudie deed. Ik zag haar groeien in het geloof. Er ging een warmte vanuit waar ik jaloers op was.”

Het kwartje viel

“Op een gegeven moment ben ik met drie vrienden naar een mannenweekend gegaan in Dalfsen. Daar sprak Henk Binnendijk. Zijn woorden raakte mij. Tijdens dat weekend viel het kwartje en dat is alleen maar sterker geworden.” Het zorgde ervoor dat hij en zijn vrouw op één lijn kwamen. Zeker nu is dat kostbaar

door omstandigheden in de familie. “We bidden ontzettend veel samen”, vertelt Jur.

Tomeloze energie

De bescheiden bijna zeventiger die tegenover me zit, heeft een tomeloze energie. Vijfentwintig jaar maakte hij onderdeel uit van de stichting mannendagen in Wezep, waarvan hij secretaris was. Helaas worden die mannendagen nu niet gehouden. Ook van de Alpha-cursus is hij sinds 2000 een van de voortrekkers. “De eerste jaren draaiden we twee cursussen per jaar, nu één”, vertelt hij. “Het aantal deelnemers heeft gevarieerd van zestig mensen tot een enkeling, hier aan de keukentafel.” Daarnaast organiseert hij met zijn comité aanbiddingsdiensten in Elburg (Celebration), is hij op meerdere fronten actief in zijn kerk,

de Morgenster, en werkt hij ook nog twee dagen per week als zzp-er. En hij schildert graag. “Daar vind ik vreugde in.”

Jur, waar haal jij de energie vandaan om dit allemaal te doen?

“Mijn passie is om mensen dicht bij God te brengen. Ik haalde enorm veel energie uit het regelen van sprekers voor de mannendagen, Celebration en uit het optrekken met mensen die de Alpha-cursus doen. Het is een boost voor mijn geloof, elke keer weer. De Alpha-cursus van afgelopen jaar bijvoorbeeld: twee mensen in ons groepje deden nergens aan. Ze zijn tijdens de cursus tot geloof gekomen, zullen gedoopt worden en gaan belijdenis doen. Als ik dat hoor, ga ik helemaal glimmen!”

Hennie van der Vis

Liefde voor het levenslied

Hennie van der Vis (57) is geen onbekende in de regio. De zangeres is onderdeel van Duo Remix en bracht de afgelopen jaren drie eigen singles uit. Ze trad op bij het Mega Piratenfestijn, won diverse prijzen en is een graag geziene gast op feesten en partijen.

Het levenslied

"Mijn vader floot vroeger altijd de tweede stem mee. Als ik dat hoorde, dacht ik: 'Wat klinkt dat mooi.' Op de lagere school mocht ik zingen in een musical en zeiden de mensen hetzelfde tegen mij: 'Wat klinkt dat mooi.' Zingen is mijn passie. Ik zong jarenlang in gospelbandjes. Daar stapte ik niet bewust uit, maar ik werd steeds vaker gevraagd voor andere gelegenheden. Zo kwam ik op de plek waar ik nu ben en zing ik vol passie het levenslied."

Precies opa

"Ik vind het soms moeilijk mijn gevoelens onder woorden brengen, met muziek kan ik dat wel. Zingen is emotie. Je kunt alles erin leggen: troost, angst, blijdschap, liefde... Mijn vader overleed tweeënhalve jaar geleden, nog steeds ben ik daar verdrietig over. Ik bracht het nummer

'Nooit meer over' uit. Mijn dochter hoorde het nummer en zei: 'Mam, dit is precies opa'. Het is niet alleen een dierbaar nummer voor ons, het heeft ook veel anderen geraakt. Mensen voelden herkenning en haalden er troost uit. Dat vind ik zo bijzonder aan muziek."

Mega Piratenfestijn

"Dankzij mijn muziek kom ik op de meest uiteenlopende plaatsen. Het Mega Piratenfestijn in Oldebroek was een hoogtepunt, maar kleine optredens op IJsselvliedt of tijdens de Trickersdag voor gehandicapten maken misschien nog wel meer indruk. Ik zing regelmatig bij IJsselvliedt, onder andere voor mensen met Alzheimer. Zij herkennen hun familie vaak niet meer en zijn moeilijk te bereiken. Maar wel met muziek. Het deel van de hersenen waar muziek wordt opgeslagen,

blijft intact, las ik in een onderzoek. Als ik liedjes van vroeger zing, dan zingen ze zo mee. Zo dichtbij komt muziek dus. Van zingen voor

'Liefde is een bloemetje brengen naar wie het nodig heeft'

geestelijk of lichamelijk gehandicapten word ik ook blij. Zij hebben muziek nodig, je ziet ze genieten en ik mag mijn liefde doorgeven via de muziek."

Bovennatuurlijk

"Hoewel veel mensen mij kennen van het Nederlandstalige levenslied, vind ik het ook heerlijk om christelijke liederen te zingen. Vooral uit Opwekkingsliederen haal ik veel troost, liefde en blijdschap.

De Psalmen vind ik ook bijzonder, die hebben een bepaalde kracht. Ze gaan over leven, oorlog, ziekte, angsten, liefde. Ik heb nooit aan mijn geloof getwijfeld. Hij zal mij nooit in de steek laten, daar vertrouw ik op. Het geloof is soms moeilijk uit te leggen, maar als ik zing over God, dan voelt dat bovennatuurlijk. In Efeze 5:18 staat het heel mooi: 'Zingen is een vervolg op de vervulling met de Heilige Geest.' Dat ervaar ik soms echt als ik zing. Muziek verbindt niet alleen met elkaar, maar dus ook met God."

Liefde

"Liefde, dat is voor mij de kunst van het leven. Ik wil liefde uitstralen naar mijn gezin, mijn kleinkinderen, de mensen om me heen en de mensen voor wie ik zing. Liefde is een bloemetje brengen naar wie het nodig heeft. Het is ook een

Bijbelse opdracht om de ander lief te hebben. Ik vind het daarnaast belangrijk om positief te blijven, te kijken naar de mooie dingen in het leven. Ook als het leven tegenzit, er zijn nog zoveel mooie dingen. Maar de liefde, dat betekent echt alles voor mij."

Levenskunst

"Liefde uitdragen, dat kan met gospel, maar ook zeker met het levenslied. Ik vind The Passion op tv heel bijzonder. Hoe een liedje als 'Zwart-wit' van Frank Boeijen opeens een nieuwe betekenis krijgt. Ik probeer liefde uit te dragen in alles wat ik doe. Je hebt het woordje 'God' soms helemaal niet nodig, om toch die boodschap over te brengen. Dat is mijn levenskunst."

Boeken, kaarten, cadeauartikelen etc.

Het Paasverhaal

Het Paasverhaal is een mooi cadeau met bijbelverhalen voor kinderen.

Gebonden geschenkboekje

Met bekende gedeelten uit de Bijbel: de gevangenneming, veroordeling, kruisiging, sterven, opstanding, verschijning, Hemelvaart en Pinksteren.

Glossy Passie

Zeven paasverhalen. Door de mooie fotografie en stijlvolle vormgeving is het een blad wat je (jezelf) graag cadeau doet of op tafel legt.

Meidoornpassage 14c Wezep
038 376 5501
www.de-rivier.nl

Riny van de Worp

‘Ik heb mijn roeping gevonden’

Begrafenissen hebben Riny van de Worp altijd gefascineerd. Toen hij op de Oranjeschool zat en er een begrafenis was aan de Cotoneasterstraat, stond hij achter het hekje toe te kijken. “Ik vond het interessant, ik kan niet beschrijven waarom”, zegt de begrafenisondernemer.

Het echtpaar Riny en Janita van de Worp runt sinds een jaar of vijf een eigen uitvaartonderneming. “Toen mensen hoorden dat we dit gingen doen, waren er veel verbaasde reacties. ‘Jij, Riny? Met je geintjes en plagerijtjes?’ Ja, ik. Het is een mooi, dankbaar beroep.”

Roeping gevonden

Riny kwam acht jaar geleden in de ww. De ene sollicitatie na de andere ging de deur uit, maar er kwam niets uit. Tot hij bij een uitvaartondernemer stage mocht lopen. “Ik wist

direct: ik heb mijn roeping gevonden. Na drie maanden wist ik dat ik voor mezelf zou gaan beginnen. Het is een vrij beroep, maar ik heb wel allerlei cursussen gedaan, zoals het verzorgen van de overledene en autorijden met de overledene.” Het opzetten van de onderneming ging voorspoedig, een voor een werden hindernissen weggenomen.

Rust brengen

“Wij willen ons onderscheiden door volop tijd en persoonlijke aandacht te hebben voor onze cliënten”, vertelt Riny. “Ik vind het belangrijk om rust te brengen. Als er jonge mensen overlijden, heb je de eerste dagen paniek en hectiek. Dan wil ik niets liever dan de nabestaanden te ontlasten door zoveel mogelijk voor hen te regelen. Bij overlijden na een langdurig ziekbed zie je vaak dat er de eerste paar dagen een soort rust neerdaalt, ook omdat mensen dan moe zijn van de mantelzorg die ze hebben gegeven. Na een paar dagen komen de vragen: waarom? Dan neem ik de tijd om nog even een kopje koffie te drinken met de familie.”

Offers

Janita heeft zelf een baan, maar raakt steeds meer betrokken bij het werk. Beiden ervaren het als een meerwaarde om er samen voor de mensen te zijn. Dat vraagt soms ook offers, want overlijdens komen niet netjes onder kantoortijden. Het komt voor dat Riny en Janita een hele nacht in de weer zijn. De volgende dag gaat het leven wel weer gewoon verder. “Dat is soms zwaar, ja,” geeft Janita, “maar ik vind het ook wel heel mooi.”

Stapje extra

“Ik sta nuchter in dit werk: niet te sentimenteel, geen fratsen”, legt Riny uit. “Een uitvaart hoort netjes en stijlvol te gebeuren. Ik draag altijd een pak en vind het belangrijk dat alles ordelijk verloopt. Toch kan er ook een speels element zijn, vooral als er jonge kinderen bij zijn. Ik laat ze bijvoorbeeld tekeningen maken en probeer het gesprek met ze aan te gaan. Dat vind ik prachtig. Begrafenisondernemer is een dienstbaar beroep. Ik probeer altijd net een stapje extra te zetten, dingen te regelen die voor de familie belangrijk zijn.”

Zie je nog verschil tussen hoe gelovigen en niet-gelovigen met de dood omgaan?”

“Bij gelovigen zie je vaak berusting, niet-gelovigen hebben meer vragen. Een van de drie overlijdens is onverwacht. Daarom sta ik helemaal achter de campagne van Sire: Spreek over de dood, niet er overheen. We hoorden van een vrouw die werd gecremeerd. Pas na de crematie kwam uit dat ze begraven had willen worden. Die wens was vooraf niet duidelijk gecommuniceerd met de familie. Dat is zo jammer. Praten over de dood, schuif het niet voor je uit.”

‘Spreek over de dood, niet er overheen’

Afscheidskamer

Het echtpaar heeft een zogenoemde afscheidskamer in De Hoeksteen in Hattermeerbroek. Op 7 mei is er open huis om de kamer te bekijken en alle mogelijkheden die tegenwoordig mogelijk zijn. Iedereen is van harte welkom. Kijk voor meer informatie op www.rouwzorgniny.nl.

Je bent welkom

in de kerken
van Wezep en
Hattermerbroek

Veel kleurig, één basis!

Live alle
kerkdiensten
volgen:
**KERKPLEIN
WEZEP.NL**

Elke zondag kun je live meekijken met de kerkdiensten van de verschillende kerken. Ook kun je de diensten terugkijken. Via Kerkpleinwezep.nl kun je direct naar een dienst toe.

www.kerkpleinwezep.nl

Geloven op Loco Radio

Luister zondagochtend live naar kerkdiensten en meer via LOCO radio

www.locomediagroep.nl/kanalen/locofm

PLATORM OLDEBROEK HELPT OEKRAÏNE

Door de inval in Oekraïne is een grote stroom mensen op de vlucht. Binnen de gemeente Oldebroek is een initiatief door de kerken gestart om een aantal van hen onderdak te geven bij gastgezinnen en veel mensen hebben zich daarvoor opgegeven. Hartverwarmend! Tegelijkertijd moeten we rekening houden met een oorlog die, naar verwachting op het moment van schrijven, nog niet voorbij is. Wij hebben uw hulp daarom nodig om vluchtelingen te helpen aan woonruimte waar ze redelijk zelfstandig een tijd kunnen verblijven. Als u in het bezit bent van een dergelijke locatie, willen we u vragen om deze ter beschikking te stellen. U kunt inlichtingen verkrijgen en aanmelden bij Piet van Pelt. 06-4223 4192 pietvanpelt@gmail.com

www.oldebroekhelptoeukraine.nl

Wezep en Hattermerbroek

Colofon

Al meer dan tien jaar maken we voor Wezep en Hattermerbroek een gratis magazine rond Pasen. Dat doen we vanuit onze passie voor het geloof en mensen. Om hoop en dromen door te geven en mensen te enthousiasmeren met opbouwende verhalen uit Wezep en Hattermerbroek. We hopen dat deze verhalen inspireren en bemoedigen, of tot nadenken stemmen. Met dank aan alle mensen die hun verhaal hebben willen delen.

Redactie:

Geertje Vierhout, Mirjam Slager, Gerard van der Velde, Jaap Slager, Esther Visser en Heleen Ruiter. M.m.v. Rob Barzilay, Mieke Souman en Bianca Prins.

Alle kerken van Wezep en Hattermerbroek hebben het samenstellen van het blad mogelijk gemaakt. Heb je vragen over deze uitgave, stuur dan een e-mail aan jaap@jaager.nl

Realisatie: Jaager, Hattermerbroek.

JAAGER

De kerkdeuren staan weer open! Na een lange Covid-19-tijd waarin we vooral online de kerkdiensten hebben gevolgd, mogen we nu weer samenkomen. En veel mensen hebben de weg naar elkaar en naar de kerk weer gevonden.

Geloven en kerkzijn is iets dat je samen doet.

Een kerk bestaat uit allerlei mensen, jong en oud, die ieder hun eigen geloofsweg bewandelen. In de kerk ontmoeten mensen elkaar, er wordt gezongen, gebeden en er zijn overdenkingen uit de Bijbel. Ook worden er veel activiteiten georganiseerd, denk aan bijbelonderwijs, muziek, bemoediging en uiteraard gezelligheid. Meer info over de kerken, interessante blogs en online kerkdiensten vind je op www.kerkpleinwezep.nl

BETHELKERK
Herst. Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 14.30 uur
Azaleastraat 4, Wezep

DORPSKERK
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 14.30 uur
Stationsweg 2, Wezep

MORGENSTER
Nederlands Gereformeerd
Dienst: zondags 9.30 / 16.30 uur
Zuiderzeestraatweg 503, Wezep

VREDESKERK
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 19.00 uur
Heidepad 81, Wezep

KRUISKERK
Gereformeerde kerk
Dienst: zondag 9.30 uur
Kerkweg 6, Wezep

PAULUSKERK
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 / 19.00 uur
Van Limburg Stirumlaan 18, Wezep

NOORDERLICHT
Gereformeerd Vrijgemaakt
Dienst: zondag 9.30 / 16.30 uur
Mariënrade 1, Wezep

HOEKSTEEN
Hervormde gemeente
Dienst: zondag 9.30 uur
Leeuwerikstraat 29, Hatt. broek

DE KLINKER
Leger des Heils
Klimopstraat 1, Wezep

**Geef vrede, Heer,
geef vrede,**
De aarde wacht zo lang,

Er wordt zo veel geleden,
De mensen zijn zo bang,

De toekomst is zo duister
En ons geloof zo klein;
O Jezus Christus, luister
En laat ons niet alleen!

**Geef vrede, Heer,
geef vrede,**

Gij die de vrede zijt,
Die voor ons heeft geleden,
Gestreden onze strijd,

Opdat wij zouden leven
Bevrijd van angst en pijn,
**De mensen blijdschap geven
En vredestichters zijn.**